

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 5 DE MARS DE 1917

Núm. 114

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

LO QUE POT LA FORÇA DEL TREBALL

Un gran industrial inquer a Xile.

Diferents vegades la premsa palmesana s'ha ocupada d'un fill d'Inca, que avui en la Amèrica del Sur ostenta un nom molt brillant i una elevada representació social: N'Antoni Ferrer i Estrany.

Dever nostre és ja ocupar-nos d'aquells compatriota nostre, que si un dia's separà de nosaltres, emigrant a terres llunyanes per crear-se una posició, e-hu va fer du-guent-se'n allà quelcom del nostre caracter industrial i afanyós que tant mos honra en el món comercial, i amb el qual, ha arribat a aixecar en la ciutat xilena una de les fàbriques nacionals de calçat més importants d'aquella capital.

Tal ha d'esser aquesta segurament i tanta la representació social del seu propietari, que segons'ns consta, ha merescut la visita del mateix president de la República.

No sols an els fills que lluiten en el món de la ciencia o de les lletres ha d'encoretjar la mare pàtria; sino ensemps an els qui s'esforçen per cobrir-la de gloria en el camp del art o de l'industria. Els que, en la carrera de la vida, han sentit al entorn seu l'oreig de gloria, pujant segurs per els graons de la ciencia o de la literatura, mereixen de la seua patria tributs de respecte: aquests són, doncs, i seràn perpetuament els factors principals en l'història de la civilització. Però hi ha, ensemps, altres factors de molta eficacia de la mateixa, i son el factors de l'industria i de les arts; i aquests també mereixen l'enhonorabona dels seus.

Perque la civilització presenta fases distintes—com molt bé expressa el Dr. Torres i Bages—segons les diverses edats; i que la fase industrial és avui la casi distintiva de l'edat actual, negú e-hu podrà negar. Els pobles moderns, seràn més o menys forts, segons siga l'intensitat del potencial de vida que acusin el seu treball i les seves industries.

Per això, el nostre modest setmanari inquer, que té la pruitja de esser el porta-veu de nostra volguda ciutat, envia avui corament a nostre compatriota llunyà, la enhonorabona més efusiva, i se felicita a ella ma-

teixa, al veure com fills de nostro poble la cobreixen de gloria dins terra estrangera...

I si avui es mou nostra ploma per enviar una enhonorabona al inquer Antoni Ferrer, no intentam, amb això, estrictament, enlairar al acaudalat fill d'Inca, perque mos hagi enlluernada la seva quantiosa riquesa; sino que alabam l'esforç, la fermesa de voluntat del mateix, per crear-la, per conseguir-la. Alabam el treball que l'ha produïda.

Apercebuts estam de que la societat moderna corr el perill de divinisar sempre la materia. Sabem que avui domina la civilització materialista, i que un mal esperit de industrialisme proclama Deva a la riquesa i considerats amb una especie de divinitat an els que participen d'ella. No: nosaltres no alabarem jamai als rics infatuats, que son rics perque e-hu son; en camvi mereixerà nostra alabança la riquesa, filla del treball, filla del ideal, filla de la fermesa de voluntat.

Aquest és el cas d'En Ferrer, segons els antecedents que tenim. Si el nostre compatriota avui's troba en alta esfera social, és que s'hi troba, mitjansant el treball: és un creuat del treball—com molt bé digué En Corzuelo, dalt «La Almudaina» dijous passat,—que mereix amb justicia esser ric...

Ja sabem que diràn molts: Bah! és que En Ferrer ha estat sortat. Però això en absolut és una simple tonteria. La sort pot contribuir a crear una fortuna, però jamai pot decidir-la completament; serà precis sempre un esforç constant, gegantí, ben aplicat.

I així e-hu ha conseguit i e-hu consegueix N'Antoni Ferrer, en Xile.

Vat-aquí idò la sublimació del amor al treball. El cas aquest és una veritable apologia de l'activitat del home.

Perque no hi ha dupte, que l'indivisió de la riquesa humana, l'estencament—com podriem dir—dels secrets industrials, corresponen a una falta de energia i de voluntat. Mes amb eixes cualitats, l'home, si vol, s'apropia la riquesa natural, conquesta sa llibertat, afiança sa personalitat; i aixís contribueix al desenrotllament de la civilització; doncs, baix de cert aspecte, treball, voluntat i civilització son tres idees correlatives, casi podriem dir idèntiques.

Es, doncs, per la voluntat, com els homes

se donen a coneixer en el món social; per la voluntat se los veu trionar de tots els obstacles i de totes les vicisituds de la vida: ells llavors, arriben a influir fins en els mateixos aconteixements dels punts aon son.

Però pocs son els que's sostenen en la gran palanca de la força humana: en la perseverancia.

D'entre aquests pocs devem contar-hi, emperò, al nostre compatriota En Ferrer i Estrany, els triomfs del qual son honra per la seua ciutat nadiua.

J. A. PVRE.

Inca 2-3-17.

CLAM

Nostra Senyora de la Pau
que des de dalt vostre cel blau
veyeu el món encès en guerra:
Nostra Senyora de la Pau,
lo vostre esguart pietós girau
vers les miseries de la terra.

Mirèulos com, adolorits,
demanant d'esma sens sentits,
estan a vostros peus immobles:
mirèu, Senyora, com rendits
a Vos acuden tots los pobles.

Per que la terra s'estremeix
de suportà horrible discòrdia,
veyeu des que'l món existeix
si desventura igual mereix
lograr de Vos Misericòrdia.

Vulgau ohirnos compadida,
cambièu del món la horrible sort.
¡Oh! No hi dexèu regnar la mort
Vos que li vareu dur la vida.

Per acabar aytal carnatge
dèulos valor ¡oh Verge humil!
puix costa més ten'eix coratge
que'l de dexà'en lluyta selvatge
morir les gents de mil en mil.

Que de matança ja es follia
y ab sanch dels homes se fa'l fanch;
pietat per ells, Verge Maria,
Vos que sabèu tan bé qui sia
de gota en gota dar la sanch.

Pietat per tot aquell qui mor
ab el rencó'en la sanch bullent,
ja que, lluytant, per ser valent,
s'ha de portar un odi al cor.

Pietat, Senyora, pels qui moren
de lluyta ubriachs, y de sofrir.

Pietat, Senyora, pels qui's ploren
qu'es més tristesa que'l morir.

Pietat per elles, per les dones
qu'han fet florir la caritat:
sols per mor d'elles que són bones,
qu'entre tant d'odi no han odiat.

Per tantes Mares, com Vos ereu,
que, per plorar, mort, un fill séu,
ni'l consol tenen que tingueren
de podè està al peu de la Creu.

Per tantes ditxes que's destrenen,
per tantes vides sens consol,
per tants d'infants que no comprenen
per que han d'anar vestits de dol.

Per els qui han mort en exa guerra,
pels qui mig morts d'ella han quedat
pel qui hi veu clar y pel qui s'erra,
per l'innocent y pel malvat,
per tots els quedem en terra
tingau pietat, tingau pietat.

Ab eix crit, tots s'us encomanen,
mes al ensemps, del fons del cor,
sobre la terra, vos demanen
que hi halenèu un xich d'amor.

Per que damunt tal ruinatge
no pugui l'odi rebrotar
y, si oblidar no's pot l'ultratge,
al menys, que's pugue perdonar.

Y, tots plegats, per benehirvos,
girant els ulls vers lo cel blau,
a la vegada poguem dirvos
que no dexèu de compadirvos,
Nostra Senyora de la Pau.

ROSER

EL PORTAL DE LA MORT

II

Tots hi passen per aquest portal, i el qua-
tre germans tingueren de passar-hi també.

El petit, tranquil i alegroi, amb les mans
a la butxaca i boi cantant, va ser el primer
que va entrar-hi i va desaparèixer en la
obscuritat de la part d'allà del portal.

Després d'ell va acostiar-s'hi son germà,
el poderós, i va demanar a la velleja pas per
ell i tot l'exèrcit de darrera d'ell. Li con-
testà la vella que per allí la gent hi passava
destriada i que tots sos exèrcits i canons no
tenen entrada. Prou ell va protestar i va
donar ordre a son exèrcit d'atacar el portal
de la Mort, mes la vella feu un guinyo, l'a-
gafà d'una arborada pel braç i el tirà a l'al-
tre cantó.

També el luxuriós va intentar-ho tot per
passar amb son sèquit de dames i cuiners.
De bones en bones, amb paraules meloses
i promentences d'amor volia robar-li el cor
a la vella del portal. Mes ella devia tenir en
comptes de cor una pedreta, ja que se'n ri-
gué sardònicament de tals ofertes i amb
una empena va firar-lo a sos dominis.

El ric no sabia avenir-se del que veia.
Mig espantat va cridar la portera de banda
i baixet a la orella li va oferir una bona pro-
pina, tot un caro ple d'or, si el deixava pas-
sar amb son tresor. Mes ella indignada
va dir-li que tenia de servir son senyor, i

estirant-lo pel gec, si us plau per força se'l
va fer seu.

¡Or, plaers i poder! ¡Rès d'això va seguir
al seu amo més enllà de la Mort! Sols ser-
viren per a omplir-los d'amargura a l'hora
de la separació.

Passat ja'l portal de la Mort, caminaren
uns quants passos a les palpentès, fins que
una llum fortíssima els va encègar, una
llum que rès tenia que veure amb la del sol,
puix que era més blanca i més ardent.

Estaven davant el Rei que portava escrit
en son vestit: Rei de reis i Senyor dels que
governen. I sa veu va deixar-se sentir com
un tro seguint al llampec de sa mirada.

—Vinguen comptes dels capitals i talents
de que us he fet mercè.

—¡Senyor! digué el més gran.—No po-
deu pas queixarvos de mi: la salut que'm
donàreu l'he posada tota en el treball fe-
brós de toda ma vida. Tot mon cervell l'he
gastat en combinacions de negocis per fer
venir a ma butxaca el diner dels altres. Del
que vós m'havíeu donat, de tot n'he fet or.
Parlin per mi els carros de tresors que he
tingut de deixar a la porta de la Mort. Do-
neu-me el premi de ma activitat.

—I jo, Senyor—respongué el segon,—
he disfrutar tot el que he pogut. He gastat
mos talents en enamoraments i conquestes,
i he ensejat mon estómac en tota mena
de menjars i begudes. L'ingeni que'm donà-
reu m'ha servit per a divertir-me i divertir
els altres. Bé prou que podrien contar-ho
mon seguici de cuiners i dames que plora-
ven ma sortida del món. Doneu premi a
mon cor generós.

—I jo, Senyor digué el tercer,—he con-
querit la meitat de la terra. L'ardent fanta-
sia m'ha servit per a inflar ma ambició. He
estat valent i posant en mil perills ma vida,
m'he fet Senyor de mos germans. No dub-
to que allà em faràn una estatua i que Vós
apreciareu tot el que val mon heroisme.

La ira encén la cara del Senyor Déu i se
sent sa veu que clama: «En veritat us dic
que'l premi l'haveu rebut ja. Clamen contra
tu els companys estafats i els pobres des-
preciats; contra tu les donzelles burlades i
tos companys de pecat; contra tu la sang
dels sacrificats i el crit dels oprimits. Aneu-
se'n, maleits, al foc etern.»

S'obrí un esboranc sota sos peus i la
justícia de Déu quedà complerta.

—I tu—digué el Senyor al més petit—
¿què tens de dir-me?

—Oh, Pare meu, só estat vostre esclau
inútil, he volgut fer bé i no sé si hauré en-
certat. Jo'm refio de vostra misericòrdia i
espero en Vós.

—Qui espera en Mi no sera mai confós.
Els pobres que vas ajudar, els amos a qui
vas servir i l'àngel que't va acompanyar
m'han parlat bé de tu. Tu triares un bon
camí i l'has seguit fins a la fi. A tu, doncs,
te donaré la meva mateixa Gloria en premi
a tes privacions i treballs. I va obrir-se da-
munt son cap com un esquinç en el llençol
del cel i varen endur-se'l els àngels.

I és ben cert, com hi ha món, que'ls tres
germans desgraciats no'l tornaràn a veure

per un mai més el seu germanet petit; com
és ben cert que ni aquest deixarà mai de
cantar i gaudir, ni aquells de gemir i sofrir
per tota una eternitat... per tota una etèrni-
tat... per tota una eternitat.

I vetaquí el conte acabat.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de bon seny)

Garbes i Gavelles

Noves taques en el Sol

Desde'ls derrers dies de desembre prop
passat el Sol presenta noves taques molt am-
ples.

A la vora oriental i a sa mitat superior apa-
resgué una de ben grossa, i cada dia són ana-
des sortint-ne d'altres que a últims de Janer
ja havien formada en sa totalitat una super-
ficie de 160,000 kilòmetres.

Jamái havien observat els astrònoms tan-
tes taques ni que aquestes fossen tan dilata-
des.

La primera que aparasqué ja fa més d'un
mes que tenia l'estensió de 57,000 kilòmetres,
o sia unes quatre vegades el diàmetre de la
terra.

Ell mos trobam a un temps que tot és es-
traordinari, a la terra i an el cel.

Falsificació de Billets de Banc

An el ministeri de la governació es són re-
budes noves del governador de Pamplona,
donant compte de que a instancies de la Su-
cursal del Banc d'Espanya an aquella capital
s'han practicades diligencies que han donat
per resultat el descobriment d'una falsifica-
ció de billetes de 100 pessetes.

El centre d'expedició radica an els pobles
de Sambuesa i Avoiz.

Fins ara hi ha un detengut pero s'espera
que aviat es faràn altres detencions.

El teatre català

A Barcelona es vol donar al teatre català
nova vida i activitat emprènguent tempora-
des d'expectacles representant les obres dels
autors, catalans. S'espera amb fruició una
obra del Patriarca de la dramaturgia catalana
D. Angel Guimerà, que se titula: «Jesús que
torna». Per l'estrenament d'aquesta obra es
fan grans preparatius.

DE LA GUERRA

Cifres horribles

Segons publica l'important Revista «La
Guerra Europea», el número de barcos enfon-
sats o perduts des de'l 4 d'agost de 1916,
dels aliats i neutrals és de 2200.

Precaucions angleses

Telegrafien d'Amsterdam que els inglesos
fan enèrgics esforços per a descobrir els sub-
marins alemanys.

Vaixells-patruilles, pesquers i avions fan
diàriament exploracions a gran distància de la
costa i acompanyen als pocs barcos que s'a-
treveixen a sortir.

A Inglaterra es guarda gelosament el se-

cret sobre el nombre de vaixells enfonsats. Amb pena de fortes multes s'ha prohibit a les tribulacions parlar del que passi a l'alta mar.

No obstant, en alguns cercles navilers ben informats, es suposa que Inglaterra, fins avui porta perduts 200 Vaixells.

Discurs de Wilson

Mr. Wilson en el discurs que ha pronunciat al Congrés, ha recordat els torpedeigs, que revelen un procediment barbre, mereixedor de severa condemna.

Ha declarat que desitja mantenir la pau tot el temps possible, però demana autorisació per armar els vaixells a fi d'establir un règim de neutralitat armada.

Devant de la necessitat d'una acció ferma que pot sorgir d'un moment a l'altre, seria imprudent no preparar-se.

Després d'insistir sobre els medis de salvar els drets dins la pau, i de reclamar la votació dels crèdits per a la defensa nacional, ha acabat declarant que no adoptarà cap mida que pugui conduir a la guerra, sinó que esperarà en premeditació l'agressió d'altri.

Donatius del Papa

Vegent la situació tristíssima amb que's troben dins els presents dies els habitants de Lituania, el Papa Benet XV, els ha enviats 20.000 lires per atendre a les necessitats que pateixen les gents d'aquell país. També ha disposat que a totes les Esglésies del món catòlic, fessen una recolecció un dia determinat—fent lo mateix que feren per la Polònia—a intenció de recullir diners pel fi que'l Papa ha proposat.

Mallorquines

ANAM A MORIR PER CONSUNCIÓ!

Ens faltaran els queviures? Es una pregunta aquesta que's sent sovint, sovint.

En el preu en que s'ha posat tot a causa de la guerra resulta un problema mal de resoldre omplir-se sa panxeta.

Per Ciutat gemeguen fort ferm—i amb motiu per falta de carn, ous etc. etc., i lo poc que arriba a la plaça ho fan pagar com un ou un sou que deien altre temps.

Per Felanitx alsen el erit an el cel perque les falten patates; i els demás pobles no gemeguen perque no'n deven sebre.

Cada dia poren sentir veus llasfimoses de: m'han robat aquella gallina negra tan ponedora; an En Pere li han mudat quatre duros de lloc; a na Francin'Aina li han pres la botonada bona.

I crec que molts d'aquets robos se fan més per necessitat que per vici.

Se fa necessari que an aquets acaparadors que estan empenyats en fer-se rics o matar-nos de fam les treguem com més mes prest millor a la vergonya pública, comensant per N'Alvar del Ventilador i de la Frescura, comte del Tceberg, veí de Madrid, que sab tot-hom és el causant de tot... per conveniència propia.

Si an aquest bergant el s'en duien devers

Fernando Poo se faria una obra de misericordia grandiosa: treure vint millons d'espanyols de les urpes de la mort que irremisiblement anaven a morir per consunció.

Es hora de que sapiguem qui és aquest Ventilador de la Frescura que està empenyat en que paguem cent cinquanta pesetes per un panet... falt de pes.

CONFERENCIA

Notabilísima va ser la conferencia que va donar Mn. Alcover en el Museu Diocesà sobre: *Els Museus de Berlín*.

Va descriure els principals amb tota classe de detalls, essent molt aplaudit per la nombrosa concurrencia que l'escoltava embadalida.

PREMIO NOTA

N'hem presa del avís que'ns fa «La Veu de Mallorca», referent a les bregues caneres, i si's repeteixen parlarem tan fort com sempre.

REBIR LO NYIC.

Noves d'Inca

Entre nostros amics, que s'interessen pel desvetlament de la educació social, ha causat boníssim efecte l'anunci de les conferencies de cultura que s'han de donar an el Círcol d'Obrers catòlics, els diumenges de Corema.

La de demà, diumenge, la dona el M. I. Mn. Antoni M.ª Alcover, Magistral de la Seu de Mallorca i President de l'«Institut d'Estudis catalans» de Barcelona, sobre Historia i Filologia de Llengua catalana.

Atenent a la personalitat del conferenciant i als profunds coneixaments que té de la materia, és d'esperar que totes les persones de il·lustració i de ciencia no mancaran a dita conferencia, procurant obtenir entrades de convit, que les facilitaràn an aquesta Redacció i a la Societat catòlica.

Pels carrers i plasses d'aquesta ciutat no hi ha seguretat personal, degut a que els cans de bou van alloure i sense morral.

Dilluns a vespre, una cussa de dita mena envestí a un senyor que tranquilament passava per la plasseta del Sol. S'animal entrà després a la taverna d'en Miquel de s'Hostal, subjecte molt conegut com a amo de cans de brega. No fa gaire temps que un altre cà mossegà a un pacífic venedor ambulat.

En la sessió que tengué dijous passat l'Ajuntament, el regidor D. Ramón Reus interessà an el senyor Batle que no permetés eis abussos que comenten els amos de cans de bou o de brega. El Sr. Alzina prometé posar-hi remei: ¡Ja es ben hora!

També es ben hora que nostro Ajuntament se preocupi de la qüestió dels queviures, perque és intolerable s'abús dels plasers i plasseres que se riven de la Junta

Provincial de subsistencis, venent els queviures a preus més alts que'ls fassats per dita Junta.

¿Perquè no se donen instruccions concretes a la guardia municipal respecte a sa vigilancia que li pertoca?

Mos trobam dins el mars i encara nostros ametlerars estan cuberts de flors. Nostros camps ofereixen una perspectiva encantadora en tanta blancura i verdor. No recordam haver vista treure tanta flor als ametlers. Se veu que'ls frets i mal-temps que fé pel gener enradaren l'abrotonament i ara en los bons dies que han tengut han esclatat a les totes.

També tots els sembrats van ben blaus de l'ufonia que duen, puis encara que no haja fetes aigos abundants, han tenguda la necessari per ells flocar.

Deu los mos conservi i mos fassa pujar condreta l'anyada, que ben necessari és an el veure.

I de política com estam? Aquesta setmana hi ha hagut molts de rumors i corredices. Amb bastanta d'insistencia s'ha dit que les persones que formaven el dimitit Comité del partit Lliberal, ara s'encarragaven de la direcció del partit Conservador d'aquesta desdixada, políticament, ciutat d'Inca. Altres rumors, que creim més verossímils, diven que aquests dies s'és confirmada la quefutura a D. Antoni Amer, i que dins pocs dies serà publicada an els periòdics la llista de les persones que formen el comité de dit partit conservador.

A nostra Parroquia, el coremé P. Ginart, està fent belles i profitoses exposicions dejs l'Evangelis per instrucció dels feels que assisteixen a oir els seus sermons.

Diumenge a Sant Francesc, comensaren el sermons que cada any fan per la Corema. El Superior del convent P. Cerdà, tractà de l'existencia de Deu, fent belles demostracions de la seva tassis; i anuncià que tots els diumenges tractaria temes doctrinals de gran importancia.

El Sindicat «La Pau», s'ha reunit en Junta general per a renovar sa Junta Directiva, quedant elegits els següents senyors:

Consultor: Rn. P. Cerdà Superior de franciscans.

President: D. Josep Seguí Llabrés.—Vice Presidents: 1.er D. Antoni Escarrer Pol i 2.^{on} D. Antoni Llabrés.—Contador: D. Antoni Socias Payeras—Depositari: D. Pere M. Bal·le Saurina.—Vocals: D. Rafael Planas i Garau i D. Bartomeu Coll i Corró. Vice-secretaris: D. Joan Corró Ferrer i D. Jaume Estrany Llabrés—Secretari general: D. Miquel Pujades Borràs.

El «Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana» corresponent a janer-febrer du'l següent sumari:

Vocabulari de bestiar cabrum—Bibliografia—Amics morts—Que consti.

An el número passat per distracció d'un petit caxista, dexàrem de incloure la firma de l'autor a la poesia «Memento homo» la qual és de D. Bartomeu Ferrà.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat			
Bessó	a	75'00	el quintà
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'00	id.
id. per bestia	a	22'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintà

LLIBRES de TEMPORADA de Corema

VENALS A LA LLIBRERIA DE CA'N DURÁN.

DEVOCIONARI LITÚRGIC pels feels de la Diòcessis de Mallorca, publicat per la Biblioteca del Bolletí Dominical de les Parroquies de Mallorca, arretglat pel Rnt. D. Joan Quetglas i altres clergues.

En rústica 70 cèntims, encuadernat en tela una pesseta.

EL TRESOR AMAGAT de la Santa Missa per San Leonard de Porto—Maurici—En rústica 40 cèntims. Encuadernat en tela 1'50 ptes.

LA PASSIÓ DE N. S. JESUCRIST segons els quatre evangelistes.—Traducció catalana de Mossèn Llorenç Riber Pvre.—Il·lustrada amb quaranta gravats reproducció dels millors quadres antics i moderns i plans i reconstruccions etc. etc.—En rústica 40 cèntims i encuadernat en tela una pesseta.

VIDA DE SANT JOSEP Espòs de la Verge Maria—Lectures per a les famílies cristianes.—traducció directa del original italià per Mossèn Llorenç Riber, il·lustrat en preciosos gravats.—En rústica una pesseta, en tela dues.

SETMANES SANTES en llatí i castellà, traducció amb notes aclaratòries meditacions i exercicis piedosos per D. Josep Maria Quadrado—Tres pessetes. En castellà solament 2 ptes.

Santa Maria Magdalena pel R. P. E.—D. Lacordaire de l'Ordre de predicadors de l'Academia francesa, traduït per D. Joan Thompson—Encuadernat una Pta.

Les siete Viernes de la Santíssima Verge dels Dolors per l'autora de *Horas Santes*—80 cèntims encuadernat.

Jesucriste y la Magdalena per M. Cambón, en rústica ptes 5'50.

El gran dia se aproxima o cartas sobre la Primera comunión per Mons J. Gaume Protonotari apostòlic, traduït del francès per R. P. A. C.—1'25 ptes encuadernat.

Meditaciones sobre la vida de Nostro Senyor Jesucrist pel R. P. M. Meschler, S. J. versió directa del Alemán per D. A. Pont i Llodrà Pvre.—Tres toms escuradament encuadernats.

Segunda Anthologia vocalis (Litúrgica) 122 cantiga sacra tribus vocibus Aequalibus ex auctoribus, antiquis ac modernis. Una pesseta.

SE VENDE.—Un armario de madera con vidrios y cajones, grifos para ácidos, manómetros ingleses, bomba para jarabeear sifones, maquina para llenar sifones, soplete para soldar metales, correas para máquinas y un malacate para una caballeria; todo en buen estado y por módico precio. En la calle de la Fortuna n.º 3 informaran.

CASA PER LLOGAR.—N'hi ha una de gran y espaiosa amb cisterna, cotxeria i jardí, Informarán a n'aquesta imprenta.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS? usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Lepósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca).

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

MÁQUINAS DE ESCRIBIR „FOX“

Escritura visible, teclado de retroceso, cinta bicolor y esparcador patentado.

Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reúne más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas Yost y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLÀ
Plaza del Mercado, 17—INCA.

SANTS EVANGELIS

traduits en romans popular

Son feel reproducció dels que foren publicats en distins setmanaris mallorquins publicats amb la aprovació dels ordinari i ara replegats per a que puguem servir de premis als nins i nines de les escoles, sens altra mira que la glòria de Deu.

Preu 20 cèntims.—Als suscriptors de *La Veu d'Inca* mitat de rebaixa, o sien, a 10 cts. l'exemplar.

INSTALACIONES ELECTRICAS Y DEMAS TRABAJOS DEL RAMO A PRECIOS SUMAMENTE ECONOMICOS
PRONTITUT - ESMERO - ECONOMIA

Jose fuster

CALLE DE LA FUENTE N.º 42

Instalaciones gas sumamente economicos
LAMPARAS A PRECIOS BARATISIMOS
Pedid informes, y se convencerán.

1917

Calendari Monumental de Catalunya

== 5 PESSETES ==

Venal a nostra Redacció